

[Stegger Nielsen.]

dette med et godt Eksempel og saa vidt muligt værne Soldaterne mod de nedbrydende Kræfter, der altid truer i det fremmede Land, saa vore unge Mænd maa vende tilbage med baade Legeme og Sjæl i Behold. Vi haaber, hele Styrken maa røgte deres Opgave vel i de Allieredes Tjeneste og som gode Soldater gøre deres Fædreland Ære. Jeg anbefaler med disse Bemærkninger Lovforslaget paa mit Partis Vegne til velvillig Behandling og hurtig Vedtagelse her i Tinget.

Vedrørende Lovforslaget om Retsplejen ved den danske Brigade, hvorefter den danske militære Retsplejelovs Principper lægges til Grund med de nødvendige Ændringer, som skal til, kan jeg ganske henholde mig til de til Lovforslaget knyttede Bemærkninger og den højtærede Ministers Forelæggelsestale, idet Bestemmelserne synes baade forsvarlige og betryggende, ikke mindst som Følge af, at der ikke skal nedsættes særlige Krigsretter, men at en dansk Dommer som tidligere nævnt delegeres Brigaden.

Jeg anbefaler ogsaa det andet Lovforslag til det høje Tings hurtige og velvillige Behandling.

Malchau: Der er ved dette Lovfor-
slags Behandling i det andet høje Ting talt meget — efter min Mening alt for meget. For mig er der intet Problem. Jeg synes nemlig, Sagen er saa ligetil, og at den megen Tale og fremfor alt den stærke Kritik ikke er paa sin Plads i dette Tiltælde. Det, der sker, er jo blot, som det ogsaa er nævnt gen-
tagne Gange heroppefra, at et af Samlings-
regeringen, altsaa af praktisk talt alle Par-
tier, i Sommeren 1945 givet Løfte nu ind-
fries. Et Løfte skal man altid holde, og det tjener ingen til Ære at søge at komme uden om det Tilsagn, man der gav, eller prøve paa at bortforklare det. Det er ikke tiltalende i Almindelighed, naar man giver Surhed til Kende ved at skulle holde indgaaede Forpligtelser, men det er absolut forkasteligt i denne Situation.

Man maa ogsaa huske, at det ikke er ligegyldigt, hvad der skrives eller siges herhjemme, det kan ikke undgaa at blive bemærket i Udlandet, og en saadan Kritik, som det foreliggende Forslag har affødt fra visse Sider, kan let give Bagslag. Man skal

nu engang i offentlig Optræden være varsom og i hvert Fald ikke gøre eller sige noget, der ikke alene ikke kan gavne, men tværtimod kan skade os i Fremtiden og bringe vor gode Stilling udadtil i Fare. Dette kan i øvrigt siges ogsaa om andre Forhold og andre Personer, end der her er Tale om. Det gamle Ord, at Tale er Sølv, men Tavshed er Guld, gælder stadig.

Naar et eller andet fra allieret og maa-
ske navnlig fra engelsk Side efter vor Men-
ning kan synes noget mindre velbegrundet,
eller det ikke rigtig passer i vort Kram,
tænker jeg for mit Vedkommende altid til-
bage paa Eftersommeren 1940, hvad den
britiske Nation og det britiske Folk da
maatte holde til, og hvor meget det betød
for os alle, at de derovre dengang holdt
Tyskerne Stangen trods de frygtelige Luft-
bombardementer. Jeg for mit Vedkom-
mende tilgiver i hvert Fald Englænderne
meget paa den Konto og erkender, at vi
endnu og langt ud i Fremtiden staar i Gæld
til Storbritannien herfor. Lad da dette med
Tysklandsbrigaden være om end blot et lille
Afdrag paa denne Gæld. Saa kan man natur-
ligvis drøfte Størrelsen af det Kontingent, vi
skal sende til Tyskland, dets Udrustning og
øvrige Udstyr, det bliver dog alligevel
mindre væsentligt.

Vi var jo saa glade alle sammen, da vi
i sin Tid, bl. a. takket være vore Sømænd og
andre Danske ude, men ikke mindst tak-
ket være Modstandsbevægelsen herhjemme,
blev anerkendt som allieret Nation trods
den 9. April og hvad der fulgte efter, men det
maa jo være klart for alle, at med Rettig-
heder følger Pligter. Det var jo ogsaa Tan-
ken, at Besættelsesstyrken oprindeligt skulde
bestaa af en Division, hvad den højtærede
Forsvarsminister har gjort Rede for, men
paa Baggrund af vore egne Problemer og de
særlige Opgaver, der ogsaa paahviler os, er
den efter Forhandling med England nedsat
til ca. 4 000 Mand. Dette Resultat kan kun
tages som en Anerkendelse fra Englands Side
af de Vanskeligheder, som ogsaa findes
herhjemme.

Det ærede Medlem Hr. Hans Hansen
sagde, at det kostede, og det koster noget.
Ja, det er rigtigt, det gør det, men man kan
nu engang ikke omsætte alt i Kroner og Øre.
Man kan naturligvis sige, at Situationen i
Dag ikke er helt den samme, som den var i